

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑΙ.

Αἱ ἀνασκαφαὶ τῆς Ἑταιρίας ἡμῶν, αἵ τε ἐν Ἐπιδαύρῳ καὶ αἱ ἐν Ἐλευσίνι, ἐγώρησαν καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο θεατικῶς καὶ τακτικῶς προήγαγον δι' εἰς φῶς οὐχὶ ἀνέχον λόγου εὐρήματα περὶ τῶν ὁποίων θὰ δημοσιευθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀρμόδιων τὰ δέοντα ἐν τοῖς μετ' οὐ πολὺ ἐκδοθησόμενοις Πρακτικαῖς. — Ἐν Ἐπιδαύρῳ ἀνεκαλύφθησαν 22 περίπου τεμάρια ἐπιγραφῶν, τὰ ὅποια προσπαρησθέντα ἀπέτελεσαν δύο τῶν στήλων ἐκείνων, τῶν μνημονευομένων ὑπὸ τοῦ Παυσανίου (βιβλ. 2, 27, 3), ἐν αἷς ἦσαν ἀναγεγραμμένα τὰ ὀνόματα τῶν ἱαθέντων ὑπὸ τοῦ Ἀσκληπιοῦ, τὸ νόσημα δ' ἑκάστου ἐνόσησε, καὶ ὁ τρόπος τῆς θεραπείας. Ἀμφοτέραι εἰνε σχεδὸν πλήρεις καὶ ἐκδοθήσονται ὁσονούπω ἐν τῇ προσεχῇ τεύχει τῆς Ἐφημερίδος ταύτης ὑπὸ τοῦ διευθυνόντος τὰς ἐν Ἐπιδαύρῳ ἀνασκαφὰς κ. Π. Καθθαδία. — Τὸ παρὰ τὴν ναὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἀνακρινέν ἀρχαῖον οἰκοδόμημα ἀπεκαλύφθη καὶ κατὰ τὰς τέσσαρας αὐτοῦ πλευρὰς. Ἐχει δὲ τοῦτο μήκος μὲν 75, πλάτος δὲ 9,75 Γ. Μ. καὶ χωρίζεται ἀκριβῶς εἰς τὸ μέσον διὰ τοῦ τοῖχου διήκοντος κατὰ τὸ πλάτος αὐτοῦ καὶ διαιρουόντος αὐτὸ εἰς δύο ἴσας πτέρυγας, ὧν ἐκαστὴ εἶχεν ἐν τῷ μέσῳ κίονας διήκοντας κατὰ μήκος τοῦ οἰκοδομήματος, ὡς δεκνύουσιν αἱ περιστάσεις αὐτῶν βάσεις. — Ἐν Ἐλευσίνι ἀνεκαλύφθη κατὰ τὴν βορείαν τοῦ ναοῦ πλευρὰν ἑτέρα πύλη, ἀντικρὶ δηλαδὴ τῆς κατὰ τὴν μεσημβρινὴν πλευρὰν ὑπαρχούσης τοιαύτης, καὶ ἐν τῇ περυσινῇ τῶν Πρακτικῶν διαγράμματι διὰ τοῦ γράμματος Ω σημειουμένης εὐρέθησαν δι' ἐκτὸς τῶν ἐπιγραφῶν, ὧν αἱ κυριώτεραι δημοσιεύονται ἐν τῷ παρόντι τεύχει, μέγας ἀριθμὸς ἐιδωλίων, πολλὰ θραύσματα ἀγγείων τῆς ἀρχαῖας τέχνης, ὧν τινὰ ἐνεπιγράφα, φύλλα τινὰ χρυσοῦ, νομίσματα εὐρήματα καὶ γλυπτὰ, ἐν αἷς διακρίνονται μάλιστα δύο ἐνδεδυμένοι γυναικεῖοι κορμοὶ τῆς ἀρχαῖας ἐργασίας, ἐπιμελίστατα ἐξεργασμένοι, αὐχόντες καὶ ἔχοντες χρωμάτων. — Ἐκ τῆς ἀποπειρατῆριον ἀνασκαφῆς, ἥν ὁ ἐπιφανὴς ἀγγλος ἀρχαιολόγος κ. Penrose ἐπεχειρήσεν ἐν τῇ ἐν Ἀθήναις Ὀλυμπιεῖ ἐπεθεωρήθη, ὅτι τρεῖς στοιχοὶ κίωνων ὑπῆρχον πρὸ τῆς δυτικῆς προσόψεως τοῦ ναοῦ, ἀπεκαλύφθησαν τὰ θεμέλια τοῦ βορείου

τοῖχου τοῦ ναοῦ καὶ τὰ τοῦ χωρίζοντος τὸν πρόναον ἀπὸ τοῦ ναοῦ, καὶ εὐρέθη ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ καὶ εἰς βάθος μικρὸν ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου ἐδῆφους αὐτοῦ τοῖχος περὶ τὰ τρία μέτρα πλατὺ καὶ διήκων σχεδὸν καθ' ὅλον τὸ μήκος τοῦ ναοῦ, ὅπερ φαίνεται, ὅτι δὲν ἔχει στέγην πρὸς τὴν ναόν. Εὐρέθησαν προσέτι ἀσφαλμένα τεμάρια ἀγγείων, σπονδυλίων τινῶν, καὶ τετραγώνων μαρμάρων ἐκ τῶν τοίχων τοῦ ναοῦ, καὶ νομισματικῶν τι τὰ χαλκῶν ἀρίστης διατηρήσεως τοῦ Καρακίλλα, κοπῆν ἐν Σμύρνῃ ἐπὶ τοῦ στρατηγοῦ Χαριδῆμου ὅπερ ἔχει διάμετρον 0,044, φέρει δὲ ἀφ' ἑνὸς μὲν τὴν προτομὴν τοῦ Καρακίλλα μετ' ἐπιγραφῆς Α. Κ. Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὰς προσόψεις τριῶν ναυίων βυβλίων Κορινθιακῶν, ἐν ἐκαστῷ τῶν ὁποίων φαίνεται τὸ ἀγαλματικὸν πέλεις ἀναγινώσκεται ἡ ἐπιγραφή: CΜΥΡΝΑΙΩΝ ΠΡΩΤΩΝΑCΙΑC Π. ΝΕΚΟΡΩΝΤΩ ΝCΕΒΑ. ΕΠΙCΤΡΑ. ΑΥΡΧΑΡΙΔΗΜΟΥ. — Εὐρέθη ἐν ἰδιωτικῇ οἰκίᾳ κατὰ τὴν συνοικίαν Βλασσαρῆος κεφαλὴ μαρμαρίνου κομητοῦ στεφανηφοροῦντος καλῆς ἐργασίας ἐκ τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων. — Ὁ Ἑταῖρος τῆς ἐνταῦθα Γαλλικῆς Σχολῆς κ. Paris ἐπεχείρησε τὴν 7 Νοεμβρίου ἀδείξαι τῆς Κυβερνήσεως ἀνασκαφὴν ἐν τῷ παρὰ τὴν Ἐλάτιαν ἱερῷ τῆς Κραναιῆς Ἀθηνᾶς, τὴν ὁποίαν διέκοψε τὴν 14 τοῦ ἰδίου μηνὸς ἕνεκα τοῦ χειμῶνος. Κατὰ τὰς πληροφορίας ἡμῶν ἐκ τῶν μικρῶν δοκαμῶν, αἵτινες ἐγένοντο ἐν τῷ ἱερῷ, ἀνεφάνθησαν ἱγρῶς σχεδὸν τῆς ἀρκτικῆς πλευρᾶς τοῦ τοῖχου τοῦ περιβάλλοντος αὐτό, οἱ πρὸς τὸ κεντρίδιμα ὅκτ' ὡς πῶρον σπονδύλοι κίωνων δωρικῶν βύθμου, καί μιν κατὰ χώραν καὶ ἐν γραμμῇ. Σὺν τούτοις δι' εὐρέθησαν ἀρχιτεκτονικὰ τινὰ μῆλα, ἐκ πώρου λίθου, ἐκ μαρμαροῦ, καὶ ἐξ ὅπτης γῆς. ὧν τινὰ σώζονται καὶ ἔχοντες χρωμάτων, προσέτι δὲ γλυπτὰ ἐκ μαρμαροῦ. — Συντετίθηθη καὶ ἡ κατὰ τὰς καὶ διευθετήσας τῆς τετάρτης αἰῶνος τῶν ἐν τῷ Μεσοβείῳ Πολυτεχνεῖῳ συλλογῶν τῆς Ἀρχαιολ. Ἑταιρίας, ἐν ἣ ἐποθετήθησαν τὰ πῆλινα εἰδωλία, τὰ χάλκινα ἐργα. τὰ σταθμὰ καὶ προσωρινῶς τὰ ἐξ Ἐπιδαύρου γλυπτὰ. Ἐν τοῖς χαλκοῖς διακρίνεται μάλιστα εὐμεγέθης τριπύς ἐξ Ἀττικῆς ἐπιμελίστατης ἀρχαῖας ἐργασίας καὶ ἐξαιρετικῶς διατηρήσεως, περιελθὼν πρὸ μικροῦ ἐξ ἀγορᾶς εἰς τὴν κτῆσιν τῆς Ἑταιρίας. Κ. Α. Μ.

(Ἐξέδωθη τῇ 28 Δεκεμβρίου 1883).